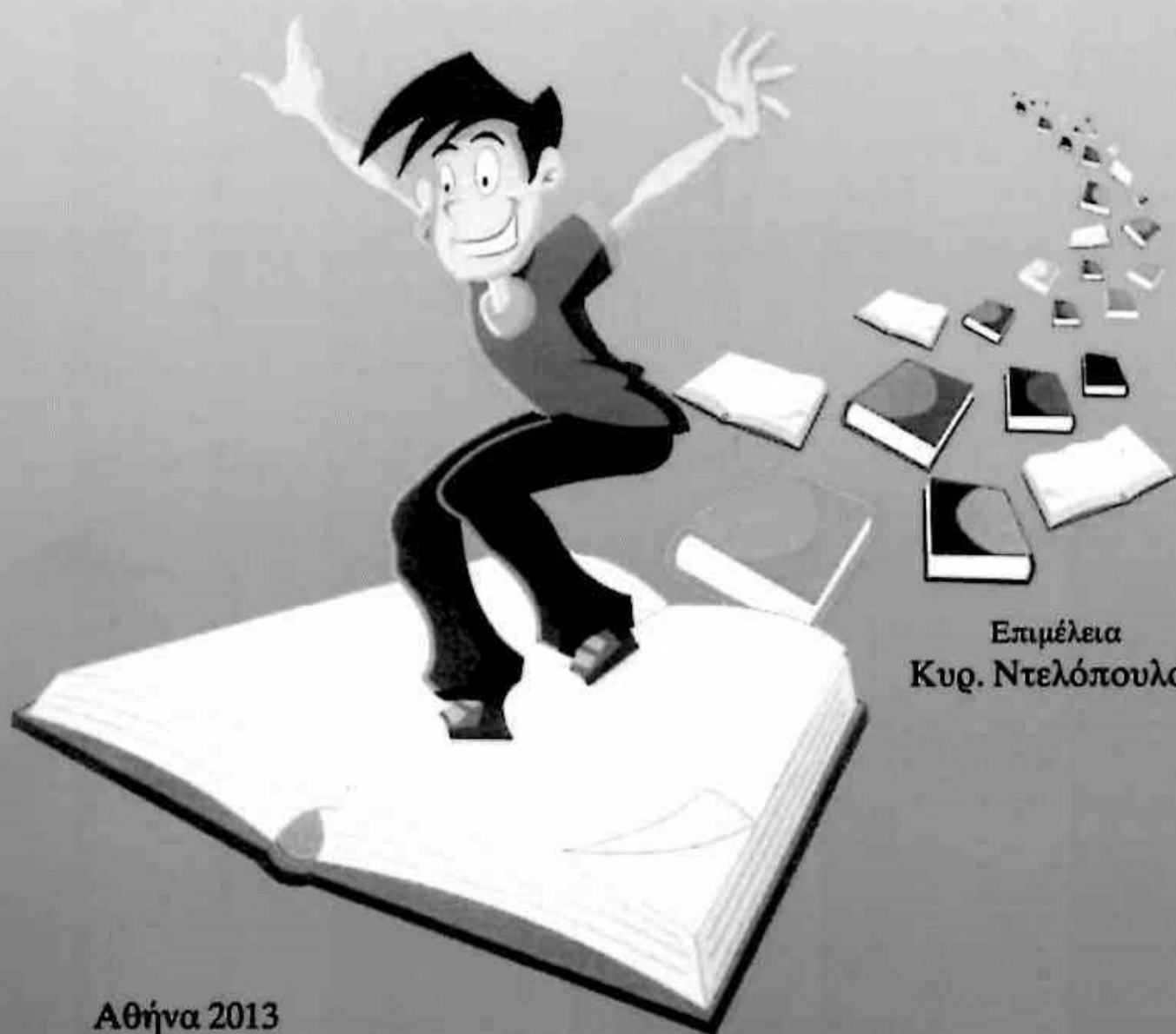

Η Βίτω Αγγελοπούλου

Τα Παιδιά
Η Παιδεία
και το
Παιδικό Βιβλίο

Το πολύπλευρο έργο μιας παιδαγωγού

Επιμέλεια
Κυρ. Ντελόπουλος

Αθήνα 2013

Σχεδιασμός έκδοσης, τυπογραφική επιμέλεια,
σχόλια, εισαγωγικά σημειώματα:

Κυρ. Ντελόπουλος

Μεσσηνίας 16-18, 115 26 Αθήνα

e-mail: janidel@hotmail.com

www.delopouloskyt.gr

Παραγωγή:

Παναγιώτης Κοντομηνάς

Τζωρτζ 30-32, 106 82

Τηλ.-Fax: 210-363.08.91

www.kontominas-p.gr

© Ευγένιος Αγγελόπουλος

Χρυσοστόμου Σμύρνης 7

154 51 Νέο Ψυχικό

ISBN 978-960-93-5589-6

Στο εξώφυλλο από αφίσα της Bibliothèque municipale de Chaville, Γαλλία

Από τα χρόνια της στο Κολλέγιο Αθηνών

Γράφουν οι συνάδελφοί της:

Βασίλης Αποστόλου
Γιώργος Νικολόπουλος
Κώστας Β. Σαχίνης

Και οι παλιοί μαθητές της:

Ανδρέας Χ. Μωρίκης
Στέφανος Πεσμαζόγλου
Παντελής Γεωργ. Πεχλιβανίδης
Δημήτρης Πόρτολος
Δημήτρης Π. Τζωρτζίδης
Γιώργος Δαλακούρας
Μένης Θεοδωρίδης
Δημήτρης Νόλλας

γίου στην οδό Ακαδημίας, όπου σήμερα το Ταμείο Παρακατα-
θηκών και Δανείων. Το κτήριο του Ψυχικού δεν είχε τελείως
ανακαινισθεί ακόμη μετά τις ταλαιπωρίες του που του είχαν επι-
φέρει ο γερμανικός στρατός, που το χρησιμοποιούσε ως νοσοκο-
μείο και αργότερα ο αγγλικός για άλλες ανάγκες του. Οι ανα-
μνήσεις μου εκείνης της εποχής είναι πολύ περιορισμένες. Θυμά-
μαι όμως την πάντα καλοντυμένη και σοβαρή δασκάλα στην
οποία είμαστε πολύ υπάκουοι και γι' αυτό δεν μας έβαζε συχνά
τις φωνές. Φαίνεται πως αυτό να μου έμεινε στη μνήμη σαν ίσως
κάτι... ασυνήθιστο για την εποχή.

Γιώργος Δαλακούρας
Πρόεδρος Δ.Σ. Dalex Shipping Co.
(Απόφοιτος '57)

Εξοικείωση με τη βιβλιοθηκονομική κουλτούρα

Η κυρία Αγγελοπούλου!... Αναφερόμασταν σ' αυτήν όχι χω-
ρίς κάποιο δέος, σύμφωνα με το σχολικό κώδικα εκείνης της
εποχής. Παρέα με την κ. Αποστολοπούλου, αυστηρές αρχόντισ-
σες της Μικρής Βιβλιοθήκης όπως –τότε– ονομάζαμε τη Βιβλιο-
θήκη του Δημοτικού («Μπενάκειο», στο μεσοπάτωμα, απέναντι
από το γραφείο των καθηγητών).

Με την ιδιόρρυθμη φωνή της, επιτακτική στην τήρηση των κα-
νόνων που μας εξοικείωναν με τη βιβλιοθηκονομική κουλτούρα
(κατάλογος-ευρετήριο βιβλίων με καρτελάκια, κωδικοί-ταξινό-
μησης στα ράφια, σφραγιδάκια για την περίοδο δανεισμού, πρό-
στιμο καθυστέρησης κ.λπ.) αλλά ταυτόχρονα φιλόξενη και εν-
θαρρυντική σε κάθε μας ερώτημα, έβαλε σε όσους περνούσαν
από κει (την πρώτη φορά συνήθως ως «τιμωρημένοι» να χάσουν
το μεσημβρινό διάλειμμα) τη δική της σφραγίδα στη μετέπειτα
του καθενός μας πορεία προς ένα γοητευτικό κόσμο πολιτισμού
και αναζήτησης του παραπέρα, του άγνωστου, του αδέβαιου,
του διαφορετικού.

Πολύ, πολύ αργότερα –όταν πληροφορηθήκαμε την πολιτική
της διαδρομή– πολλοί από μας αναρωτιόμασταν αν η εμβληματι-

κή της αυστηρότητα ήταν τάχα μια αναγκαστική κάλυψη ή μήπως μια συνειδητή αντίσταση στη φιλελευθερίστικη και συχνά επιπόλαιη παιδαγωγική της χωρίς όρια ανοχής του παιδικού θυμικού ή, τέλος, μια ενδόμυχη ευθυγράμμιση με τη γοητεία των κάθε λογής κανόνων; Ερώτημα που κάθε τόσο, με διάφορες αφορμές, ξεπροβάλλει στις επιλογές που πολλοί από μας αντιμετωπίζουμε ως ενήλικες, χωρίς δέδαινα να παίρνει κάποια οριστική απάντηση.

Μένης Θεοδωρίδης
Σκηνοθέτης-Σεναριογράφος
(Απόφοιτος '68)

Σκέψεις και εντυπώσεις από τη ζωή μας

Είναι ο τίτλος μιας ολιγοσέλιδης έκδοσης με τα στοιχεία «Κολλέγιον Αθηνών, Ψυχικό. Ιούνιος 1966» που βρίσκεται στις Ειδικές Συλλογές της Βιβλιοθήκης του. Περιέχει σύντομα κείμενα των μαθητών του 5ου τμήματος της 4ης Δημοτικού της σχολικής χρονιάς 1965-1966 που με προτροπή της δασκάλας τους «Κυρίας Αγγελοπούλου», κατέγραψαν εντυπώσεις τους από τη ζωή τους στο σχολείο. Είναι γραμμένα αυθόρμητα και ανεπιτήδευτα στο ύφος που ανταποκρίνεται στην ηλικία τους. Η «Κυρία» τους συνταξιοδοτήθηκε λίγο αργότερα. Τα παιδιά αποφοίτησαν το 1975. Μεταφέρονται αποσπασματικά όσα αναφέρονται στην εμπνεύστρια της έκδοσης.

Κάνουμε θέατρο

Είναι εννέα η ώρα της Παρασκευής. Η κυρία Αγγελοπούλου η δασκάλα μας έχει έρθει από το πρωί και κάνει ετοιμασία στην αίθουσα που θα κάνωμε το σκετς.

Σε λίγο φτάνουν πρώτοι ο Βούρος και ο Ζαφειρίου, με κοντά παντελόνια, άσπρο πουκάμισο και γκρι πουλόβερ. Όταν ήρθαν όλα τα παιδιά ανεβήκαμε στην αίθουσα και πήραμε τις θέσεις μας.

Όταν ο Ταλιαδούρος φώναξε ότι ήρθαν οι τάξεις και οι καλε-